

گروه کوهنوردی شقایق کرج

گزارش برنامه تنگه آکواریوم و تنگه رغز

سرپرست: محمد فراهانی

کشور پهناور ما ایران کشوری است با شرایط آب و هوای چهار فصل و دارای تنوع طبیعت گردی زیاد و همچنین بخاطر قدمت تاریخی کهن دارای آثار باستانی ارزشمندی میباشد که بازدید از این آثار و منابع طبیعی احتیاج به سالها وقت و زمان دارد. در جای جای خاک عزیزمان مناطقی یافت میشود که با کنکاش و گردش در آنها خاطرات دیدنیهای آن مناطق هیچگاه از ذهنمان بیرون نخواهد رفت.

جنگلهای شمال ، کوههای البرز و زاگرس ، کویر جنوب همه و همه در دل خود زیبایی هایی را جای داده اند که فقط باید رفت و این زیبایی ها را از نزدیک دیدن کرد.

اینبار فرصت دست داد تا با سفری به شهر داراب شهری که شاید برای خیلی ها گمنام و نا آشنا باشد داشته باشیم که در ابتدای این گزارش به اجمال گذری بر معرفی شهر داراب و آثارش و سپس گزارش برنامه اجرا شده توسط اعضا گروه را داریم.

استان فارس ناحیه ای پهناور و کوهستانی است که ارتفاعات آن دنباله رشته کوه زاگرس است . جهت این ارتفاعات از شمال غربی به جنوب شرقی میباشد. شهرستان داراب یکی از شهرستانهای استان فارس بوده که در جنوب شرق این استان قرار گرفته است. این شهرستان در مجاورت شهرستانهای فسا ، استهبان ، نیریز ، جهرم ، سیرجان و استان هرمزگان قرار گرفته است. فاصله این شهر تا شیراز ۲۴۰ کیلومتر میباشد و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۱۸۰ متر است . این شهرستان با جمعیتی حدود ۱۷۰,۰۰۰ نفر (آمار سال ۸۵) شامل سه بخش مرکزی ، رستاق و فورگ میباشد. وسعت شهرستان داراب در حدود ۷,۵۰۰ کیلومتر مربع است.

تاریخچه شهرستان داراب

این منطقه یکی از قدیمی ترین مناطق ایران و جهان بشمار میامد و بر اساس پژوهشها قدمت این منطقه که در گذشته درابگرد نامیده میشده به هزاره پنجم قبل از میلاد (عصر سفال و مقارن با تمدن سیلک ۲کاشان) میرسد. بنای شهر کهن درابگرد که آثار آن در ۷ کیلومتری جنوب شهر کنونی داراب قرار دارد بر اساس شواهد موجود به اوایل عصر هخامنشیان میرسد.

شهر تاریخی دارابگرد نخستین پایتخت سلسله ساسانیان و یکی از قدیمی ترین شهرهای ایران باستان است. آثار و دیوارهای ۷ متری این شهر کهن که بعد از گذشت ۲۶۰۰ سال از عمر آن هنوز برای گردشگران و باستان شناسان از جاذبه های گردشگری شهر داراب محسوب میگردد.

شرایط آب و هوایی شهر داراب

شهرستان داراب از نظر آب و هوایی گرمسیری است که بارش در آن بیشتر به صورت باران است و در طول سال از ۳۵۰ میلیمتر تجاوز نمی کند فقط در زمستانهای سرد و سنگین است که ما در ارتفاعات آن شاهد برف هستیم

فراورده های کشاورزی داراب

مهمترین محصولات این شهرستان شامل گندم، مرکبات، پنبه، ذرت، و خرما میباشد. مرکبات شامل پرتقال، نارنج، لیمو، نارنگی و دارابی است که پرتقال آن بسیار شیرین و آبدار است. در شهر داراب حتی در

بلوارها هم نارنج کاشته شده است و این به طراوت و زیبایی شهر می‌افزاید. در کوهپایه ها و دره های داراب نیز میوه های جنگلی نظیر انار و انجیر و بادام کوهی دیده میشود

جاذبه های طبیعی شهر داراب

این شهر دارای ۳۱۱ نقطه بلند و ۱۱ قله میباشد که بلندترین آنها بنام ساردویه به ارتفاع ۳۱۵۰ متر و کم ارتفاع ترین آن بنام موساتو (چاه شورک) به ارتفاع ۸۴۹ متر میباشد. جنس سنگهای منطقه بصورت آهکی و اکثرا خارا میباشد. طولانی ترین آبشار (البته از لحاظ طول) بنام فدامین در حومه این شهر قرار دارد. طول این آبشار به ۲ کیلومتر میرسد که در حال حاضر قسمت اعظمی از این آشار بخاطر تغییرات شرایط جوی خشک شده ولی همینک نیز بسیار جذاب و دیدنی است و دارای دو آب سرد و گرم است که آب گرم آن شیرین و آب سرد آن شور میباشد- کوه نمکی واقع در جاده قدیم شیراز نیز از دیگر جاذبه های طبیعی این شهر است که از تیغه های بسیار برنده و تیز تشکیل شده و از سنگهای نمکی این کوه جهت صعود استفاده نمیگردد و فقط بازدید کنندگان بخاطر زیبایی و نمای منحصر به فرد آن به دیدار این شاهکار خلقت میروند.

دره آکواریوم

دره آکواریوم در ۸۳ کیلومتری داراب در منطقه ای بنام رستاق و در جنوب شرقی شهر داراب و در کنار پل عظیم رستاق واقع شده است طول این دره ۱۰ کیلومتر بوده و آب موجود در این دره از پیوند دو رودخانه نریان و مادیان از سرچشمه ای بنام کاسه رود تامین میشود در ابتدای مسیر در دل این منطقه گرمسیر شما شاهد مناظر بدیعی که متشکل از دختان نخل, نزارهای بلند, آبگیرهای بسیارزیبا با آب زلال که میتوان حرکت ماهی ها را در آن بوضوح دید هستید. هرچه جلوتر میروید دیواره های دره به یکدیگر نزدیکتر میشود و هر از چند گاهی به آبشارهایی میرسید که ارتفاع آن گاهها به ۳الی ۴ متر و عمق ۲ متر میرسد. در ادامه مسیر به آکواریوم میرسید مکانی که دره جایش را با تنگه عوض میکند و فضایی را ایجاد میکند که تا مدتها باید نظاره گر این شگفتی آفرینش در دل این منطقه باشیم عمق زیاد آب آشنایی با فن شناگری را میطلبد و در قسمتهای دیگری از مسیر به دختان انار وحشی, انجیر, و گیاهانی نظیر کمر آویز بر میخورید. گردآمدن این همه زیبایی درون این دره این دره را به آکواریوم شبیه ساخته, محیطی که از حول آن میتوانید زیبایی های خیره کننده درونش را نظاره گر باشید. پیمایش کامل این دره احتیاج به یک روز کامل زمان دارد و در طول مسیر برای گذر از بعضی از نواحی باید دست به سنگ شد. بعد از حدود ۴ ساعت پیمایش نرمال بعد دره آکواریوم به کاسه رود جایی که از درون کاسه ای به عمق حدودا ۲/۵ متری آبی که این همه نشاط را به دره بخشیده بیرون میاید. مسیر برگشت شما میتواند از کنار مسیر پاکوب مشخص ومعینی که از کنار یک گوسفند سرا میگردد باشد و شما از منظری دیگر نظاره گر این همه زیبایی درون این دره باشید

تنگه رگز شاهکار معماری طبیعت

رگز به معنی راه بکر و لغزنده نام تنگه ای در شمال روستای حسن آباد و در شرق قله عالم بین (۲۸۵۵ متر) است. این تنگه در فاصله ۳۵ کیلومتری جاده قدیم داراب به فسا در منطقه ای موسوم به فسارود قرار دارد. این دره برای اولین بار در سال ۱۳۷۳ توسط ۵ نفر از اعضای گروه کوهنوردی درابگرد به سرپرستی آقای مسعود عبدالمحمدی از کوهنوردان کرمانشاهی در یک روز صورت گرفت. در سال ۷۴ برای نخستین بار به همت ۴ نفر از کوهنوردان گروه فتح داراب به سرپرستی جلیل موذنی مسیر دره از سمت جنوب با صعود ۳۰ آبشار کوتاه و بلند به صورت طبیعی و مصنوعی طی ۱۴ روز کار فنی گشایش گردید. از تهران برای اولین بار در سال ۱۳۸۳ خانه کوهنوردان تهران با ۱۲ نفر به سرپرستی آقای هادی بنکدار این دره پیمایش شد و از شهر کرج برای اولین بار در سال ۱۳۸۸ از گروه شقایق ۹ نفر به سرپرستی آقای محمد فراهانی این دره را پیمودند.

دره رگز به طول تقریبی ۵ کیلومتر از شمال به جنوب از سرچشمه تا انتهای دره ۶۴ آبشار و حوضچه طبیعی را در خود جای داده است که مردم عادی از قسمت جنوبی دره از سمت روستا وارد دره شده و تنها به ۴ آبشار دسترسی پیدا میکنند و با رسیدن به آبشار آخر که ۴۶ متر ارتفاع دارد به بن بست میرسند منطقه سرچشمه رگز که از مسیر دیگری پیمایش میگردد جنگلی کوچک اما زیباست که محل آغاز و سرچشمه آب رگز است. رسیدن به این محل بسته به نوع انتخاب مسیر شما با ۱ تا ۳ ساعت کوهپیمایی میسر است. مسیرهای انتخابی شما میتواند از مسیر امامزاده یا روستای منصوره باشد و یا اینکه در جاده قدیم فسارود به استهبان از کنار گوسفندسرای چشمه بیدک باشد که با یک ساعت کوهپیمایی میتوان به سرچشمه و ابتدای دره رسید. آب رگز از این منطقه آغاز شده و با ایجاد حوضچه ها و آبشارهای طبیعی تا دره جنوبی امتداد میابد از منطقه سرچشمه تنها ۸ آبشار و حوضچه بدون وسایل فنی قابل بازدید و دسترسی میباشد و نهایتا با رسیدن به آبشاری به ارتفاع ۲۳ متر افراد متوقف میشوند. در طول پیمایش دره رگز دهها آبشار و آبگیر طبیعی بکر وجود دارد که عبور از آنها تنها با استفاده از وسایل فنی امکان پذیر است. منطقه ای که آبشارهای بلند و کوتاه در شکل های مختلف و حوضچه هایی با عمق بیش از ۲۰ متر و طول ۵۰ متر نمایشگر زیبایی از شاهکار طبیعت است در جای جای این دره بکر که امیدواریم به همین صورت باقی بماند خبری از آلودگی محیط زیست نیست و در گوشه کناره های این تنگه شاهد لانه کبوترهایی هستیم که ما را به احتیاط وادارند که مبادا لانه ای را در مسیر حرکتمان در کنار سنگها تخریب نکنیم. با وجود عمق زیاد حوضچه ها و استخرها سنگهای زیر آب بخاطر زلالی آب قابل شمارش میباشد حتی حرکت و نشاط ماهی های موجود در حوضچه ها حکایت از سلامت آب موجود در منطقه دارد. در تنگه رگز آب و سنگ در برخوردی هزاران ساله انواع جلوه های زیبای معماری طبیعت را ایجاد کرده اند که هیچکدام از آبگیرها و حوضچه ها به یکدیگر شبیه نیستند. در قسمتهایی از مسیر دیواره هایی بلند و سربه فلک کشیده سر بر هم آورده اند و ناخودآگاه شما خود را درون یک غار میبینید و گاه از هم فاصله میگیرند. شب ها و روزهای این تنگه با دیوارهای عظیم زیباست و دیوارها سهم کوچکی از آسمان بزرگ را

به نشان میدهند. متأسفانه امکان اجرای این برنامه و دیدار کوهنوردان از این مکان زیبا و بکر مدتهاست بخاطر ممانعت افراد محلی منطقه و محیط زیست وجود ندارد ولی در طول پیمایش دره اثری از تخریب طبیعی نیست و با کمال تأسف بعد از آخرین آبشار (آبشار وداع) در ضلع جنوبی دره، جایی که افراد معمولی امکان دسترسی به آن را دارند شاهد فاجعه ای هستیم که هر بیننده ای را متأسف و متاثر میکند و اگر باید سختگیری و محدودیتی اعمال شود برای آندسته باید باشد که از طبیعت و زیبایی های آن برای خوشگذرانی و آتش زدن چوبها و درختان و ریختن انواع زباله استفاده میکنند. با دیدن این منظره رقت بار در آبشار آخر میتوان فهمید و دریافت که هیچ کوهنورد و طبیعت گردی چنین حرکتی را در این مکان چشم نواز نمیکند چرا که در طول پیمایش این دره هیچگاه کوچکترین تخریب و زباله ای را شاهد نیستیم. طبیعت از آن همه است و نگهداری از آن وظیفه فرد فرد ماست امید است کوهنوردان علاقمند در جای جای ایران به مناطق بکر و جدید ضمن ترمیم نواقص احتمالی مسیر به ماندگاری این مسیر به عنوان یک مسیر متفاوت و زیبا در کوههای ایران کمک کنند و همگی تلاش کنیم تا این منطقه زیبا منطقه ای بکر و سالم جهت کوهنوردان باقی بماند

- ۱- کارگاه اول: آبشار نگین با ارتفاع ۱۶ متر، عمق آب ۸ متر و طول حوضچه ۴۱ متر
- ۲- کارگاه دوم: آبشار بومرنگ با ارتفاع ۷ متر، عمق آب ۸ متر و طول حوضچه ۳۱ متر
- ۳- کارگاه سوم: آبشار مسعود با ارتفاع ۸ متر، عمق آب ۱۲ متر و طول حوضچه ۱۵ متر (نامگذاری به مناسبت اولین فرود به سرپرستی مسعود عبدالحمیدی)
- ۴- کارگاه چهارم: آبشار گلاب حوضچه با ارتفاع ۱۱ متر، عمق آب ۷ متر و طول حوضچه ۱۲ متر
- ۵- کارگاه پنجم: آبشار فتح با ارتفاع ۸ متر، عمق آب ۱٫۵ متر و طول حوضچه ۶ متر (محل شب مانی برای حدود ۳۰ نفر)
- ۶- کارگاه ششم: آبشار حکمت با ارتفاع ۱۱ متر، عمق آب ۱۵ متر و طول حوضچه ۳۲ متر
- ۷- کارگاه هفتم: آبشار کبوتر با ارتفاع ۲۵ متر تا داخل غار، عمق آب ۲۰ متر و طول حوضچه ۶ متر
- ۸- کارگاه هشتم: آبشار جام با ارتفاع ۹ متر، عمق آب ۶ متر و طول حوضچه ۳۶ متر
- ۹- کارگاه نهم: آبشار دماغه (فراز) با ارتفاع ۱۲ متر، عمق آب ۲ متر و طول حوضچه ۴ متر
- ۱۰- کارگاه دهم: آبشار آذرخش با ارتفاع ۶۵ متر محل کارگاه در ۳۵ متری آبشار، عمق آب ۶ متر و طول حوضچه ۱۱ متر (محل تجمع لانه های کبوتر)
- ۱۱- کارگاه یازدهم: آبشار وداع با ارتفاع ۴۶ متر، عمق آب ۱۰ متر و طول حوضچه ۷ متر

* آبشار یادگار با ارتفاع ۴ متر، عمق آب ۸ متر و طول حوضچه ۱۱ متر (نامگذاری به دلیل فوت * آقایان جواد مهرپویان ۵۰ ساله و وحید چوبین ۲۰ ساله)

- *کوتاهترین کارگاه با ارتفاع ۷ متر آبشار بومرنگ
- *بلندترین آنها با ۴۶ متر آبشار وداع (ارتفاع از سطح دریا ۱۲۴۶ متر)
- *پرش اول ۴ متر
- *بلندترین پرش ۸ متر
- *عمیقترین حوضچه آبشار کبوتر با ۲۰ متر عمق
- *ارتفاع از آسفالت تا سرچشمه ۴۰۰ متر

تاریخ اجرای برنامه ۸۸/۶/۲۳/۲۲/۲۱/۲۰/۱۹

سرپرست: محمد فراهانی

مسئول فنی: محمد جلوخانی

راهنمای محلی: آقای رضا جهرمی و خانم گندم ریز از گروه آذرخش داراب

مسئول تدارکات: کیا همتی

اعضا شرکت کننده: محمد فراهانی/محمد جلوخانی/مجید خدابخش/محسن فضلی/کیا همتی/ معصومه بایتمری/رویا ریاضی/احسان آقاجان (میهمان)/صادق مددی(میهمان ازهامون)

روز ۵ شنبه ۸۸/۶/۱۹ پس از هماهنگی که آقای فراهانی انجام دادند ساعت ۳ بعد از ظهر قرار شد با ۳ دستگاه وسیله شخصی در غالب یک تیم ۹ نفره به سمت شهر داراب که محل اجرای برنامه ما بود حرکت کردیم. برای رسیدن به شهر داراب حدودا ۱۲۵۰ کیلومتر مسیر پیش رو داشتیم و باید از شهرهای قم، کاشان، اصفهان و شیراز میگذشتیم. در طول مسیر استراحتی چند ساعته در شهر سروستان داشتیم و صبح روز بعد حرکت خود را از سر گرفتیم. در طول مسیر از کنار دریاچه نمک گذشتیم و دیدن باغات زیتون، لیمو، نخلهای زیبا که خرماهای آن به رنگ قرمز درآمده بود و همچنین درختان اکالیپتوس برای ما جالب بود. حدود ساعت ۱۱ صبح بود که به داراب رسیدیم. دوستان آقای فراهانی آقای جهرمی و همسرشان خانم گندم ریز که از کوهنوردان و مربیان سنگنوردی شهر داراب بودند در ابتدای شهر به استقبال ما آمدند و برای اینکه وقت را از دست ندهیم بلافاصله برای بازدید از دره آکواریوم حرکت کردیم. برای رسیدن به دره آکواریوم باید از داراب به سمت بندرعباس حرکت کنیم و ۸۰ کیلومتر بعد از شهر داراب به روستایی به نام رستاق میرسیم به پیشنهاد آقای جهرمی ماشینهای شخصی مان را به روستا بردیم و در منزل یکی از آشنایان ایشان که قویترین مرد روستا نیز بودند پارک نمودیم. چون خارج از روستا و محلی که ما قصد رفتن به آن را داشتیم محل مناسبی جهت پارک خودروها نبود. بعد از پوشیدن لباسهای سبک و همچنین جابجا کردن وسایل با یکدستگاه مینی بوس که آقای جهرمی از قبل تدارک دیده بود به سمت پل رستاق که ابتدای حرکت ما بود به راه افتادیم. پل رستاق حوالی ۱۰ کیلومتری روستا با ارتفاع ۷۳ متر از سطح رودخانه که مابین دو تونل که در نوع خود دیدنی است قرار دارد. از سمت راست

پل پاکوبی وجود داشت که ما را به کنار رودخانه یا خط القعر مسیر میرساند . با وجود طی کردن مسیر طولانی کرج تا داراب و استراحت کم همگی نفرات با روحیه ای وصف ناشدنی وارد مسیر شدیم از لابلای نيزارها و هر از چند گاهی از داخل آب عبور میکردیم. سرمنشا این آب محلی به نام کاسه رود است که از بهم پیوستن دو رو نريان وماديان بوجود میاید. طول تقریبی دره آکواریوم به ۱۰ کیلومتر میرسد و علت نامگذاری آن بخاطر آن است که در قسمتهایی از دره عمق آب زیاد میشود و دهانه دره بسیار به هم نزدیک میشود. رفته رفته به آبشارهایی رسیدیم که باید با لباسهای خشکمان خداحافظی میکردیم و کاملا خیس میشدیم دمای هوا ۳۸ درجه و شرایط خوب آب بسیار لذت بخش بود در قسمتهایی از مسیر به جاهایی میرسیدیم که باید بصورت دست به سنگ و با احتیاط کامل و با حمایت فردی عبور میکردیم و کم کم به اصلی ترین جای دره یعنی آکواریوم رسیدیم. محلی چشم نواز که تا مدتی همگی خیره به دیوارهای آن مسیر آب و زیبایی های آن بودیم. از این قسمت همگی باید با شنا کردن از دورن تنگه میگذشتیم عبور از سنگهای خیس باید کمی با احتیاط انجام میشدو پس از حدود نیم ساعتی از پیمایش بخاطر وقت کمی که داشتیم با نظر راهنمای تیم آقای جهرمی و تصمیم سرپرست تیم در کنار یکی از آبشارها و در محل گوسفند سرا استراحت کوتاهی کردیم و از مسیر پاکوبی که در سمت راست مسیر رفتمان بود اقدام به برگشت کردیم این پاکوب از بالای دره عبور میکرد و ما میتوانستیم چشم انداز دیگری از این محل زیبا و بکر را نظاره گر باشیم. در مسیر برگشت درختان انار و انجیر و نخلهای خرما زیبایی دره را می افزود و خوردن انارهای ترش و بوته های کمر آویز خستگی را از تنمان می زدود سرانجام در ساعت ۱۸ همگی به پل رستاق وعده گاه ما با راننده مینی بوس رسیدیم و خوشحال و سرمست از اجرای یک برنامه مفرح در درون یک دره بکر سوار ماشین شدیم. این برنامه بقول آقای جهرمی و خانم گندم ریز پیش برنامه مناسبی بود برای اجرای برنامه اصلی ما که فردا یعنی روز شنبه باید در دره رگز انجام میگرفت و بعد از پذیرایی گرم و صمیمی دوست آقای جهرمی به داراب برگشتیم و شب را میهمان خانواده صمیمی آقای جهرمی و همسرشان بودیم همان شب وسایل برنامه فردا در کوله ها چیدیم و وسایلی را که باید و کیوم میکردیم با نایلکس و چسب و کیوم کردیم. وسایل فنی اعم از صندلی ها، طنابها، تسمه هاو کارابین ها را داخل کوله ها چیدیم و همگی در ساعت ۱۱ شب به استراحت پرداختیم تا صبح روز بعد...

شنبه ۱۳۸۸/۶/۲۱

صبح همگی ساعت ۵ از خواب برخاستند. هر دو نفر قرار بود یک کوله بیاوریم. نیشان هم آماده بود لایف ژاکتها هم بین بچه ها تقسیم شد. بخاطر شرایط دره و آب سرد و حوضچه های عمیق دره داشتن لایف ژاکت الزامی بود. پس از پوشیدن لباس همگی سوار نیشان شدیم . آقای جهرمی بخاطر مشکلی که برایشان پیش آمد در روز دوم همراه ما نبودند و خانم گندم ریز به همراه برادر و برادرزاده شان که از جوانان سنگ نورد داراب بودند تیم ما را همراهی میکردند ما برای شروع مسیر و رسیدن به سرچشمه رگز ۲ راه

پیش رو داشتیم که هر دو راه در جاده قدیم داراب به شیراز هستند . اولی در ۳۰ کیلومتری داراب مسیری موسوم به مسیر امامزاده در حوالی روستای منصوری که با ۳ ساعت کوهپیمایی به سرچشمه دره میرسید و دومی مسیر خاکی و جاده قدیمی استهبان در ۵۰ کیلومتری شهر داراب است که راهنمای تیم مسیر دوم را برگزید . در ساعات اولیه صبح پس از گذر از کنار باغات لیمو، مزارع ذرت و نخلها و کلی لرزیدن در عقب نیشان وارد جاده خاکی شدیم. جاده ای سنگلاخی. چهره بچه ها که در عقب نیشان بالا و پایین میپريدند دیدنی بود. هوا تقریبا روشن شده بود. قله عالم بین در روبروی ما با ارتفاع ۲۸۵۰ متر خود نمایی میکرد. پس از طی حدود ۱۵ کیلومتر مسیر خاکی به گوسفند سرایی رسیدیم که چشمه ای نیز در آنجا بود به این منطقه چشمه بیدک میگفتند از اینجا به بعد ما باید یالی را که روبروی ما بود عبور میکردیم تا به سرچشمه رگز برسیم و قله عالم بین در این حالت در سمت چپ و غرب ما قرار داشت. ساعت ۷:۰۰ صبح را نشان میداد که همگی تیم با نشاط و سر حال به سوی مسیر حرکت کردیم. با کمی دقت پاکوبی روی مسیر مشخص است که ما را مستقیم به سوی مقصدمان هدایت میکند. در حدود یک ساعت کوهپیمایی داشتیم و بعد از گذر از روی یال با گذر از مسیر پاکوب وارد سراشویی شدیم از بالا قسمت جنگلی دره را میشد دید . در ساعت ۸ صبح بود که به محل ابتدای دره رسیدیم و اینجا جایی بود که باید تونیک ها میپوشیدیم و وسایل فنی مان را آماده میکردیم. صبحانه مختصری صرف شد و بلافاصله حرکت کردیم. قبل از حرکت نکاتی از طرف خانم گندم ریز و آقای فراهانی برای بچه ها بازگو شد که بسیار حائز اهمیت بود. وسایل بچه ها توسط آقای فراهانی چک شد و همگی لایف ژاکتها را به تن کردیم. این نقطه ۱۶۷۸ متر از سطح دریا ارتفاع داشت و دمای تقریبی هوا ۱۵ درجه بود. در حدود ۱۵ دقیقه بعد به اولین حوضچه رسیدیم . آب زلال آن همه را مبهوت خود کرد. سبزه ها و جلبک ها چنان با طراوت و سبزاند که گویی همین حالا سر از خاک درآورده اند . سنگهای کف حوضچه بخوبی قابل رویت است . با شوقی وصف نشدنی و فارغ از سرمای محیط آب شروع به پریدن در حوضچه ها که عمق بعضی از آنها به ۲ متر نیز میرسید کردیم. ۷ پرش از ۷ آبشار و حوضچه ها به سرعت پیش رفت و حرکت تیم سریع بود. فقط در حوضچه چهارم پای خانم بایتمری همسر آقای فراهانی به سنگ برخورد کرد و با وجود آسیبی که دید ایشان با عزم و اراده قوی به مسیر ادامه دادند. به آبشار هشتم که ارتفاع آن بین ۸ تا ۹ متر بود رسیدیم. آب سبز رنگ زیر آبشار نشان از عمق آب داشت ولی بچه ها بدون واژه نگرانی به نگر همگی این آبشار

بسیار زیبا را پریدند و با شنا کردن از سوی دیگر آبشار درآمدند. منظره دره وصف نشدنی بود شرایط حوضچه ها ، دیواره دره ، آب زلال اصلا فراموش میکردیم در چه نقطه ای از کشور و خاک ایران قرار دارید گویی در وسط جنگلهای شمال یا دره چالوس هستید. به اولین فرود یعنی آبشار نگین با ارتفاع ۱۶ متر رسیدیم در ابتدای این آبشار تابلویی نصب شده بود که روی نوشته بود فرود ممنوع. فرود غیر قانونی ممنوع . و ما متوجه نشدیم که کلا فرود ممنوع میباشد یا فرود بدون مجوز. سریعا بچه ها فرود را آغاز کردند. بخاطر شرایط سنگها که حالت آهکی و خارا داشت فرودهای سختی نداشتیم چرا که کفشها کاملا روی سنگها میچسبید و احتمال سر خوردن با وجود خیس بودن سنگها خیلی کم بود و این کار را راحت

میکرد. آقای فراهانی تیم را به ۳ گروه تقسیم کردند. تیم اول طناب را در کارگاه‌ها نصب و آماده فرود می‌کردند. تعدادی از بچه‌ها مسئول حمل طناب و رساندن به دیگر نفرات بودند و تیم آخر جمع کردن کارگاه‌ها و وسایل. آبشارها و حوضچه‌ها پشت سر هم روبرویمان سبز میشد بعضی‌ها با پرش بعضی‌ها با فرود. آنطور که میدانستیم ۱۱ فرود پیش رو داشتیم و باید کلاً از ۶۴ آبشار گذر میکردیم هرچه پیش‌تر میرفتیم مناظر بدیع‌تر و زیباتر میشد. رنگ فیروزه‌ای آب با سنگهای رنگ به رنگ کنارش کاملاً تضاد داشت در گوشه کنار سنگها میتوانستیم لانه کبوترها را ببینیم. مطمئنم که هیچگاه عکسها گویای این همه زیبایی نخواهند بود. اکثر کارگاه‌های مسیر طبیعی بودند و تعدادی از کارگاه‌های مصنوعی هم بخاطر اینکه تیم‌های غریبه استفاده نکنند متأسفانه تخریب شده بود. خوشبختانه در طول مسیر خبری از آلودگی نبود و دوستان کوهنورد نظافت و حفظ محیط زیست را بخوبی رعایت کرده بودند. من که علت ممانعت از اجرای برنامه در این منطقه را توسط افراد بومی و محیط زیست منطقه را نفهمیدم. در ادامه مسیر به جایی رسیدیم که دم طرف دره کاملاً بهم رسید و ناگهان خود را درون یک غار تاریک با سقف بلند یافتیم. در اینجا حوضچه‌ها شکل دیگری دارد و به اشکال کاسه و قلب و لبه حوضچه‌ها را معمار طبیعت جوری طراحی کرده بود که تا مدت‌ها به آن خیره بودیم و در سمت راست این کاسه‌ها حفره‌ای بود که برای ادامه مسیر باید از درون حفره عبور میکردیم. بعد از آن به آبشاری رسیدیم به نام یادگار که علت نامگذاری آن فوت دو تن از کوهنوردان دارابی به نامهای چوبین و مهرپویان به علت عدم آشنایی به فن شنا در این آبشار در سال ۱۳۷۶ بود که همگی با دیدن این یادبود متاثر شدیم. سرمای آب و محیط تقریباً همه بچه‌ها را تحت تاثیر قرار داده بود و هر از چند گاهی حرکات ویریه بچه‌ها و لرزش بدن‌ها در نوع خود جالب بود ولی فکر اینکه دوباره تا ساعاتی دیگر در دمای ۴۰ درجه بالای صفر خواهیم رفت کمی بچه‌ها را آرام و گرم میکرد. در ساعت ۱۶ برای صرف نهار در محلی بنام کمپ که جای مناسبی برای شب مانی و استراحت بود توقف کردیم در این محل گروه آذرخش داراب اقدام به درختکاری کرده بود که به زیبایی منطقه افزوده بود. ۱ ساعت صرف نهار و تجدید قوا شد. در ساعت ۱۷ حرکت آغاز شد به گفته خانم گندم ریز کم کم به آخر دره میرسیم در ساعت ۱۷:۳۰ به آخرین و بلندترین آبشار دره بنام آبشار وداع میرسیم طول این آبشار ۴۶ متر است و علت نامگذاری آن به این خاطر است که شما باید با دره وداع کنید. واقعا دل‌کننده از این همه زیبایی سخت است و بی دلیل نیست که به رگز شاهکار معماری طبیعت لقب داده‌اند. نفرات یکی پس از دیگری فرود می‌آمدند ولی بعد از فرود با تلی از زباله و نخاله روبرو میشویم. اینجا جایی است که افراد بومی منطقه از قسمت جنوبی منطقه میتوانند به آن برسند و محلی برای تفریح و خوشگذرانی آنهاست ولی خدا را شکر آبشار بلند وداع سدی است که مانع از ورود افراد به داخل دره میشود و گرنه همین بلا بر سر بقیه دره نیز می‌آمد و مسئولین این منطقه باید توجه داشته باشند در طول دره که افراد کوهنورد و فنی که توانایی گذر از آن را دارند ما شاهد هیچگونه تخریب و زباله نیستیم ولی دقیقاً در قسمت انتهایی دره (پای آبشار وداع) ما به یاد فاجعه حلبچه می‌افتیم. تیم ما تمامی زباله‌های خود را جمع کرده و با خود به پایین می‌آورد. با وجود این بچه‌ها قسمتهایی از آشغالهای آبشار

آخر را نیز جمع آوری کردند. در ادامه مسیر تعداد ۱۴ آبشار کوتاه دیگر قابل رویت بود ولی درون دره دنیای دیگری است. در چند قسمت از ادامه مسیر دست به سنگ شدیم تقریباً ارتفاع پرتگاهها زیاد بود و باید با احتیاط عبور میکردیم و در قسمتی نیز از یک مسیر گربه رو ۳۰ متری عبور کردیم. آب دره کم کم محو شد و ما با آنهمه زیبایی وداع کردیم حدود ساعت ۱۹:۳۰ به پای ماشین رسیدیم. همگی صحیح و سالم به یکدیگر تبریک و خسته نباشید گفتیم خصوصاً سرپرست تیم که در طول برنامه همه هوش و حواسش به تیم بود و مطمئنم به اندازه ما زیبایی های دره را لمس نکرد. شب را میهمان خانواده آقای جهرمی بودیم که از هیچ محبتی برای ما ذریغ نکردند. صبح یکشنبه ۸۸/۶/۲۲ داراب را به مقصد شیراز ترک کردیم از دیدنیهای شیراز دیدن کردیم و به دیدن مقبره حضرت حافظ - شیخ ازل سعدی - تخت جمشید و ... رفتیم و شب به اصفهان رسیدیم بخاطر خستگی ترجیح دادیم شب را در اصفهان سپری کنیم و روز بعد پس از دیدن آثار تاریخی شهر اصفهان به سمت کرج راهی شدیم و در ساعت ۱۰ شب روز دوشنبه همگی صحیح و سالم به شهر خود بازگشتیم. وداع و خداحافظی با تیمی که ۵ روز زیبا را در کنار هم بودیم سخت بود ولی خاطرات زیبا و قشنگ از این برنامه که مرهون زحمات سرپرست خوب و با اخلاق تیم جناب محمد فراهانی بود برای ما به یادگار باقی ماند.

به امید روزهای سبز

محسن فضلی

وسایل فنی مورد نیاز: طناب سه حلقه - تونیک - کارابین پیچ هر نفر ۲ عدد - تسمه خود حمایت - کلاه ایمنی - جلیقه نجات - کفش کتانی ترجیحاً با زیره PU
هزینه تقریبی هر نفر ۲۵۰۰۰ تومان با احتساب بنزین